

Man gik derefter til:

*Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende Salget af Lodsedler til Klasse-
lotteriet.*

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5386).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Axel Dam: Med vor noksom bekendte Naivetet deler vi ikke den Opfattelse, at Lovgivningen skal befatte sig med alt, hvad Politikere kan faa Lyst til at lave Love om. Vi mener f. Eks., at baade Hasardspil og Komediespil falder udenfor Statens naturlige Opgaver; Hasardspil gør det saa meget mere, som man strengt og med haarde Straffe forfølger de private, der giver sig af med det, vel i Kraft af det gamle Princip: quod licet Iovi, non licet bovi. Jeg kan i og for sig ikke se, med hvilken Ret man vil forbyde Folk at sælge de Sedler, de har købt; i det hele taget mener jeg, det er uheldigt at lave Love, hvis Overholdelse ikke appellerer til Borgernes Samvittighed, thi der er vel ingen, der kan føle det som en Samfundspligt at lyde den Slags Love.

Jeg kan nøjes med i Korthed at hen- vise til den udmærkede retsmoralske Tale, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard holdt ved Lovforslagets første Behandling. Egentlig talt havde jeg mest Lyst til at anbefale alle, der ikke følger en Partiparole, at stemme imod Lovforslaget, men jeg er paa Forhaand advaret derimod, idet det vilde blive udlagt, som om vi anglede efter Pantelaanernes Stemmer, og da jeg ikke vil udsætte mig for det, vil jeg, eftersom det ikke spiller nogen stor Rolle, om man stemmer imod eller lader være med at stemme, afholde mig fra at stemme med den her givne Motivering, skønt jeg havde mest Lyst til, at det af Rigsdagstidende skulde fremgaa, at Lovforslaget ikke var blevet enstemmigt vedtaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 102 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 65 af 1. April 1914 om Livsforsikringsvirksomhed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7425; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5384).

Sagen sattes til Forhandling.

S. Munk: Det foreliggende Lovfor- slag gaar ud paa at ændre § 52 i den be- staaende Lov om Livsforsikringsvirksomhed af 1. April 1914, hvad det deri paabudte Tilsyn angaar, idet Praksis har vist, at der, som Lovens Ordlyd er nu, er Vanskelighe- der ved at faa ansat en Formand for Raa- det som Følge af den ret snævre Begræns- ning, der er givet for det Omraade, inden- for hvilket Formanden skal findes. I Ste- det for at Formanden som hidtil skal være en matematikkyndig Forsikringstekniker, foreslaas det i Lovforslaget, at Formanden kan vælges iblandt Personer, der har be- staaet den fuldstændige juridiske eller statsvidenskabelige Embedseksamen eller er matematikkyndig Forsikringstekniker; derved udvides Omraadet ganske væsentligt, uden at der derfor kan siges at være nogen Fare for, at man ikke skulde kunne faa fat paa den rette Mand, idet den gamle Lovs Bestemmelse om, at der i Raadet skal være mindst en Jurist og mindst en matematikkyndig Forsikringstekniker, bibeholdes. Da Lovforslaget fremkommer som et praktisk Udslag af indvundne Erfaringer og kun kan virke gavnligt, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefalede det høje Ting at slutte sig til Lovforslaget, som det fore- ligger.

Elmqvist: Det foreliggende Lovforslag er, som det ærede Medlem Hr. S. Munk ud- talte, motiveret med, at det efter Ministe- riets Mening har vist sig vanskeligt til For- sikringsraadets Formandsplads at finde en Mand, som opfylder de Krav, der stilles efter den nuværende Lov af 1914, nemlig at han skal være matematikkyndig Forsik- ringstekniker. Naar man ved, at der dog i vort Land findes en Række betydningsfulde Fagfolk paa dette Omraade, er det noget mærkværdigt, at det virkelig har været og skulde være umuligt at finde en saadan Mand. Hvor megen Respekt jeg end har for Ju- raen — selvfølgelig har jeg meget stor Re- spekt for den, ikke mindst for Juraens